

Súd: Okresný súd Veľký Krtíš
Spisová značka: 3T/52/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6217010116
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 02. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Slavomír Cimerman
ECLI: ECLI:SK:OSVK:2019:6217010116.11

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Veľký Krtíš samosudcom JUDr. Slavomírom Cimermanom na hlavnom pojednávaní konanom dňa 21. februára 2019 takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný O. Š. S. X. L. T. , nar. XX. XX. XXXX, vo O. N., trvale Z. K. M. XX, občan SR,

ktorému sa kladie obžalobou za vinu, že

B. N., I. XX. XX. XXXX sedel 19. 11. 2016 asi o 15.00 h pred svojou chatou bez súpisného čísla, ktorá sa nachádza v bývalom areály poľnohospodárskeho družstva v k. ú. K. M., obžalovaný hodil do poškodeného B. N. sklenený pohár, ktorým ho netrafil, potom prevrátil stôl za ktorým poškodený sedel, poháre uložené na stole sa rozbili, obžalovaný potom udrel poškodeného päšťou do ľavej časti hlavy, keď poškodený chcel odísť na svojom motorovom vozidle obžalovaný mu bránil v nastúpení do osobného motorového vozidla, obžalovaný potom zobral lopatu, ktorou udrel o zem, v ruke mu zostala časť poriska, kričal na poškodeného, že ho zabije, že mu podpáli chatu, poškodený mal strach o svoj život preto bežal do K. M., obžalovaný ho prenasledoval na svojom osobnom motorovom vozidle, keď obžalovaný prišiel k poškodenému, tento v tom čase telefonoval, obžalovaný mu vytrhol telefón z ruky, poškodený sa k svojej chate vrátil len s hliadkou polície,

č í m m a l s p á c h a ť

- prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, 2 písm. a) s poukazom na § 138 písm. a) Tr. zák. sa podľa § 285 písm. a) Tr. por. spod obžaloby oslobodzuje, nakoľko nebolo dokázané, že sa stal skutok pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátorka Okresnej prokuratúry Veľký Krtíš podala dňa 16. 06. 2017 na obv. O. Š., I. XX. XX. XXXX obžalobu, ktorou ho viní, že skutkom vymedzeným v nej sa dopustil prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, 2 Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. a) Tr. zák.

Okresný súd Veľký Krtíš uznesením č. k. 3T/52/2017-166 z 03. 05. 2018 podľa § 280 ods. 2 Tr. por. vec postúpil Okresnému úradu Veľký Krtíš, odboru všeobecnej a vnútornej správy na prejednanie priestupku.

O podaných sťažnostiach prokurátorkou a obžalovaným proti tomuto uzneseniu Krajský súd v Banskej Bystrici rozhodol dňa 26. 09. 2018 uznesením sp. zn. 3To/121/2018, ktorým podľa § 194 ods. 1 písm. b) Tr. por. zrušil napadnuté uznesenie Okresného súdu Veľký Krtíš a uložil mu, aby vo veci znovu konal a rozhodol.

Z odôvodnenia rozhodnutia odvolacieho súdu vyplýva povinnosť okresného súdu doplniť dôkazný stav o vypočutie svedka N. M.. a nanovo doposiaľ vykonané dôkazy vyhodnotiť v intenciách § 2 ods. 12 a § 168 ods. 1 Tr. por. znejúcich v prospech a v neprospech obžalovaného podľa príslušných ustanovení zákona.

Podľa § 194 ods. 5 Tr. por. orgán, ktorému bola vec vrátená na nové prejednanie a rozhodnutie, je pri novom rozhodovaní viazaný právnym názorom, ktorý vo veci vyslovil nadriadený orgán a je povinný vykonať úkony, ktorých vykonanie tento orgán nariadil.

Súd obžalovaného opätovne dopyčul na hlavnom pojednávaní dňa 17. 01. 2019. Obžalovaný uviedol, že bol vypočutý už v prípravnom konaní ako aj na hlavných pojednávaníach a pri týchto výpovediach opísal dej, ktorý sa mal stať 19. 11. 2016. Je to už určitý odstup času, takže sa nemusí na detaily pamätať. So svedkom- poškodeným (ďalej: „poškodený“) B. N. boli v minulosti kamaráti. Spor medzi nimi vznikol pre výkon práva poľovníctva, keďže ho mrzelo, že sa postavil voči nemu a nedovolil mu priviesť hosťa na poľovačku. Je rodákom z K. M., kde mali zriadený poľovný revír, v ktorom vykonával práva poľovníctva. Domnieva sa, že poškodený je na neho nahneván aj preto, že ho podozrieval z toho, že bonzoval jeho manželke, že má frajerky. Práve túto okolnosť si chcel s ním vysvetliť v inkriminovaný deň a keďže vedel, že sa nachádza na chate, rozhodol sa ísť za ním. Sadli si na terase jeho chaty za sklenný stôl a začali sa rozprávať. Ich rozhovor bol dosť hlučný. Nie je pravdou, že by bol do ruky zobral sklenný pohár a týmto sa zahnal na poškodeného alebo že by bol tento pohár hodil po ňom. Nie je pravdou ani to, že mal prevrátiť stôl oproti nemu, za ktorým sedeli. Ved' predsa, keď by to bolo pravdou, nenachádzal by sa na stole ani mobilný telefón kde ho našli policajti. Po tejto hádke sa B. zrazu rozhodol odísť z chaty a kráčal smerom do dediny. Aj on sa rozhodol odísť z miesta preč. Pri východe z chaty si všimol opretú lopatu o múrik, o ktorú zavadil tak, že ju nohou zlomil. Nie je pravdou, že by sa bol zlomeným poriskom lopaty zaháňal po obžalovanom a kričal na neho také vyhrážky ako popisuje obžaloba a to že ho zabije alebo že mu podpáli chatu. Rozhodol sa ísť za ním, sadol do auta a išiel smerom do dediny. Zastal pri ňom a povedal mu, aby nerobil hlúposti, že si veci už vysvetlili a nech to takto zostane. Toto mu povedal preto, lebo tušil, že bude kontaktovať políciu. Obžalovaný mu kričal slovami „Tu si už dopyčoval“. Asi po pol hodine alebo po trištvrte prišla polícia. On sa už medzitým stačil vrátiť späť na svoju chatu. Cez okno chaty zbadal, že prichádza auto. Preto vyšiel von a išiel na miesto, kam išla polícia, teda na B. chatu. Po jeho príchode už tam bol aj B.. Polícia sa ho pýtala, čo sa stalo. Pýtali sa aj na mobil, na čo im on ukázal, že je na stole. Polícia ich po príchode nevyzvala na vykonanie dychových skúšok na zistenie prítomnosti alkoholu v tele. Poškodený N. zahral scénu aj pred políciou, keď zrazu začal kričať slovami: „Si ma udrel“, čo nebolo pravdou. Celé šetrenie prípadu skončilo spôsobom, že polícia odišla a N. svojim autom za nimi tiež.

Na otázky prokurátorky odpovedal, že B. fyzicky nenapadol, len mu kričal slovami: „Ty kokot a podobne.“ Rozhodol sa ozrejmiť pravú príčinu tejto hádky. On je rozvedený a B. mal nadviazanú známosť s určitou osobou, pričom podozrieval jeho, že má nadviazanú známosť aj on s touto osobou. Na to mu dal B. návrh, aby išli „do trojky“, čo on odmietol. Toto B. manželka nevedela, bola by hlúposť, aby jej to bol oznamoval. Od tohto konfliktu B. ďalej chodí na chatu, ich chaty sú vzdialené od seba cca 15-20 metrov a žiadne problémy medzi sebou nemajú. Nevie si vysvetliť ako mohol B. kontaktovať políciu zo svojho mobilu, keď jeho mobil zostal ležať na stole. Zrejme používal viac mobilov. Obidvoch policajtov, ktorí prišli na služobný zákrok pozná, policajt W. je z K. M. ako on a policajt L. zo Závady. Aj N. pozná obidvoch policajtov.

Prokurátorka v záverečnej reči navrhla obžalovaného uznať vinným podľa obžaloby a uložiť mu trest odňatia slobody na spodnej hranici trestnej sadzby, eventuálne navrhla podľa § 280 ods. 2 Tr. por. vec postúpiť na priestupkové konanie, nakoľko konanie obžalovaného spĺňa znaky priestupku proti občianskemu spolunažívaniu, keď ublížil poškodenému na zdraví a hrubo mu nadával. Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že obžalovaný sa poškodenému N. vyhrážal smrťou ako aj spôsobením ťažkej ujmy na majetku, čo potvrdzuje jednak výpoveď poškodeného N. ako aj svedkyne R.. N. a tiež výpoveď svedka W. O. z prípravného konania, ktorý pozeral cez okno chaty a videl, že sa medzi sebou hádajú. Obžalovaný sa vyhrážal poškodenému, čo potvrdzuje aj nahlásené oznámenie na stredisko záchranej služby. Vyhodnotením všetkých dôkazov jednotlivo a v ich vzájomnej súvislosti možno konštatovať, že sa skutok stal.

Obžalovaný v záverečnej reči uviedol, že sa cíti nevinný. Poškodený podal trestné oznámenie na neho účelovo. Právo posledného slova nemienil využiť.

Svedok W. O. na hlavnom pojednávaní 17. 01. 2019 pri dopyčutí ku svojim výpovediam z prípravného konania a z hlavných pojednávaní uviedol, že bol na O. chate s hosťami, ktorých si pozval na poľovačku.

Medzi nimi boli W. L. a N. mladší a starší. Bol tam aj obžalovaný, ktorý v určitom momente vyšiel z chaty von. Bližšie mu nevenoval pozornosť. Keď sa pozrel cez okno chaty, videl ako N. kráča smerom do dediny a O. stojí a drží v ruke akési porisko. Nepripadalo mu to zvláštne. Po chvíli sa rozhodli, že idú poľovať, tak do svojho auta vzal N. W.. a L.. N. st. zostal na chate. Ako išli smerom do dediny zastavoval ich N., ktorý sa rozprával s O.. Opýtal sa ho, či ho nezvezie do dediny s čím súhlasil, na čo prisadol do auta. Cesta bola veľmi krátka, možno minútová, takže si už nespomína čo sa v aute rozprávali. Bez toho, aby sa N. na niečo pýtali on im sám povedal, že ho O. udrel po tvári. Nevidel na ňom, že by bol krvácal, len si rukou potieral líce. Pýtali sa ho, prečo ho mal udrieť po tvári, avšak si už nespomína čo im na to odpovedal. Požiadal ho, aby mu zastal pred O. domom, čo učinil a B. z auta vystúpil.

Na otázku prokurátorky uviedol, že B. nemal dôvod sa čo O. báť, nakoľko je dobrý (zdatný) chlap. Od tohto času chodieval B. na chatu ďalej a tiež aj O.. S obidvoma vychádza rovnako a nevníma medzi nimi žiadne konflikty.

Svedok V. N. M.. na hlavnom pojednávaní 18. 02. 2019 uviedol, že v prejednávanej trestnej veci doposiaľ nebol vypočutý. Pozná sa s otcom W. O. a tak ho jeho syn pozval na poľovačku do K. M.. Do K. M. sa dostavil už 18. 11. 2016, kedy boli poľovať a poľovať mali aj nasledujúci deň 19. 11. 2016. Spolu so synom z 18. 11. 2016 na 19. 11. 2016 spali na chate obžalovaného. Obžalovaný sa počas tejto doby zdržiaval zväčša pri nich. Nemal žiadnu vedomosť o incidente, ktorý sa mal stať a ktorý je predmetom trestného konania. Syn mu hovoril, že na miesto prišla polícia, ktorá niečo šetriala. On sa nevie k ničomu vyjadriť, lebo nič nevidel. Rok predtým sa zoznámil aj s poškodeným N., avšak v deň kedy malo dôjsť k incidentu ho nevidel.

Poškodený B. N. na hlavnom pojednávaní 18. 02. 2019 uviedol, že bol viackrát vypočutý k deju, ktorý sa stal dňa 19. 11. 2016. To, čo uvádzal vo svojich výpovediach tak v prípravnom konaní ako aj na hlavnom pojednávaní na tom trvá. Na detaily si už nepamätá, ale sa pokúsi opísať to, čo sa v ten deň stalo. Prišiel ku nemu na chatu O., zastal oproti neho, chytil do ruky sklenený pohár od horčice, ktorý bol položený na stole a ním naznačil akoby ho chcel udrieť. Pohár stále držal v ruke, ale ho po ňom nehodil. Na to chytil rukami stôl a prevrátil ho na neho. O. pristúpil ku nemu a chcel ho chytiť pod krk, ale sa mu vyšmykol. Čo bolo dôvodom takéhoto jeho správania nevedel. Nič mu pri tom nehovoril. Príčinu jeho správania dodnes nepozná. Celé to trvalo možno 5 minút. Situáciu sa rozhodol vyriešiť tak, že odišiel pešo do dediny. Auto nechal neuzamknuté pred chatou. Ako z miesta odchádzal, otočil sa dozadu a všimol si, že O. má v rukách lopatu, ktorou udrel o zem, v dôsledku čoho sa zlomila a v ruke mu ostalo porisko. Čo urobil s poriskom nevie, pretože sa už na neho nepozeral. Kráčal prístupovou cestou smerom do dediny. Vtedy na neho O. kričal, že ho zabije a že mu zapáli chatu. Medzitým už telefonoval s manželkou. Zrazu zastal pri ňom autom O. a pýtal sa s kým telefonuje. Keď mu odpovedal, že s manželkou, vybral mu telefón z ruky a telefonoval on s ňou. Telefón potom zostal u neho. Medzitým prichádzalo ďalšie auto, ktoré viedol W. O.. Toto auto zastavil a zviezol sa s nimi do dediny. Po zavolaní polície a ich príchode s nimi prišiel ku chate, kde sa stal incident. Po príchode polície sa stal ešte jeden incident, keď O. gestikuloval voči nemu dôrazne rukami, na čo ho polícia upozornila.

Na otázku súdu, koľkokrát ho obžalovaný udrel, uviedol, že minimálne 2x. Rukou ho chcel udrieť na chate do oblasti hlavy, čo naznačoval pohybom, avšak smer útoku vykryl, teda priamy úder nedostal.

Na otázky prokurátorky uviedol, že pri nahlasovaní na č. 112 použil slovo „žabomyšia vojna“. To isté povedal aj pri telefonovaní manželke. Po napadnutí O. žiadne modriny na tele nemal. Škodu si žiadnu v trestnom konaní neuplatňuje, len chce mať už od O. pokoj.

Na hlavnom pojednávaní 18. 02. 2019 strany návrhy na doplnenie dokazovania nemali, preto súd vyhlásil dokazovanie za skončené.

Podľa § 2 ods. 12 Tr. por., orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivito i v ich súhrne, nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Podľa § 168 ods. 1 Tr. por., ak rozsudok obsahuje odôvodnenie, súd v ňom stručne uvedie, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia opiera a akými úvahami sa

spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, najmä ak si navzájom odporujú. Z odôvodnenia musí byť zrejmé, ako sa súd vyrovnal s obhajobou, prečo nevyhovel návrhom na vykonanie ďalších dôkazov a akými právnymi úvahami sa spravoval keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny a trestu. Ak rozsudok obsahuje ďalšie výroky treba odôvodniť aj tieto výroky.

Z obžaloby vyplýva, že obžalovaný mal zaútočiť na poškodeného tak, že ho fyzicky napadol, mal sa mu vyhrážať, že ho zabije a že mu podpáli chatu v dôsledku čoho mal poškodený strach o svoj život.

Podľa § 360 ods. 1. Tr. zák. kto sa inému vyhráža smrťou, ťažkou ujmom na zdraví alebo inou ťažkou ujmom takým spôsobom, že to môže vzbudiť dôvodnú obavu, potrestá sa odňatím slobody až na 1 rok.

Podľa § 360 ods. 2 písm. a) Tr. zák. odňatím slobody na 6 mesiacov až 3 roky sa páchatel potrestá ak spácha čin uvedený v ods. 1 závažnejším spôsobom konania.

Za závažnejší spôsob konania sa rozumie páchanie trestného činu aj so zbraňou, za ktorú možno považovať všetko to, čo robí útok páchatel'a na obeť dôraznejším (§ 138 písm. a) Tr. zák.).

Z obidvoch zrušovacích uznesení odvolacieho súdu (č. k. 3To/5/2018-136 z 08. 02. 2018 a č. k. 3To/121/2018-183 z 26. 09. 2018) možno vyvodit' zhodné právne závery o povinnosti okresného súdu doplnit' dokazovanie, či došlo k naplneniu znakov skutkovej podstaty trestného činu nebezpečného vyhrážania alebo nedošlo a konanie obžalovaného možno subsumovať pod priestupok alebo nie je dôvod na postúpenie veci na priestupkové konanie a bude potrebné obžalovaného spod obžaloby oslobodiť. K niektorému z týchto záverov okresný súd môže dospieť len po vykonaní nariadeného doplnenia dokazovania.

Prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 Tr. zák. sa dopustí ten, kto sa inému vyhráža závažným spôsobom (vyhrážky smrťou, ťažkou ujmom na zdraví alebo inou ťažkou ujmom), pričom ale musí ísť o také vyhrážky alebo o konanie takej intenzity, ktoré u adresáta takýchto vyhrážok vzbudzujú obavu o život a zdravie alebo o majetok. Či ide o vyhrážanie, ktoré má vzbudiť u iného dôvodnú obavu je potrebné posúdiť so zreteľom na všetky konkrétne okolnosti prípadu, najmä treba brať do úvahy povahu vyhrážky, porovnať fyzické a povahové vlastnosti páchatel'a s fyzickými a povahovými vlastnosťami poškodeného.

Vykonaným dokazovaním v prejednávanej trestnej veci bolo preukázané, že v minulosti medzi obžalovaným a poškodeným bol vytvorený priateľský vzťah, ich rodiny sa navštevovali a dokonca trávili spoločné dovolenky. Z výpovedi obžalovaného a poškodeného nemožno vyvodit', že by medzi nimi pretrvával konflikt dlhšiu dobu, ale skôr incident, ktorý sa stal 19. 11. 2016 bol excesom z obvyklého správania obžalovaného, ktorý sa dostavil za poškodeným na jeho chatu a chcel s ním riešiť aj problém výkonu práva poľovníctva. Potvrdil to vo svojej výpovedi aj poškodený, ktorý uvádzal, že on O. nepoznával a snažil sa ho ukludniť len tým, že mu hovoril: „O., nechajme to tak“, keď vzhliadol v jeho správaní nahnevanosť na jeho osobu.

Obžaloba bola založená predovšetkým na výpovedi poškodeného B. N., ktorý podával na obžalovaného trestné oznámenie. Jeho výpoveď počas celého trestného procesu sa javila ako jedinou usvedčujúcou, pretože na hlavnom pojednávaní ostatní vypočutí svedkovia R.. S. N., B. L., W. O., W. L., L. N. M., L. N. W., V. W. takmer zhodne vypovedali, že incident, ktorý sa mal stať medzi obžalovaným a poškodeným nevideli, nepočuli a pokiaľ niektorí svedkovia ako O., R.. N., L. F. W. získali informácie o tomto incidente, tieto nezískali priamym pozorovaním, vlastnými zmyslami, ale sprostredkované. Svedkyňa R.. N.Á. získala túto informáciu z telefónneho hovoru s poškodeným, ktorý je jej manželom a aj z hovoru s obžalovaným s ktorým krátko telefonovala. Z telefónneho hovoru vnímala, že je rozrušený, avšak neprikladala tomu veľký dôraz, keďže pri spätnom volaní zdvihol telefón už obžalovaný, ktorého vnímala ako priateľa jej manžela. Svedok O. získal túto informáciu od poškodeného, ktorého viezol svojim autom a tento sa mu zveril, že ho O. udrel, avšak stopy po udretí na ňom nevidel. Svedok L. a svedok W. sa dostavili na miesto, kde sa mal odohrať incident ako službukonajúci príslušníci polície. Ani jeden z nich nepotvrdil, že by bolo došlo k fyzickému útoku obžalovaným na poškodeného v čase, keď vec prišli na miesto prešetrovať. Ostatní vypočutí svedkovia nemali žiadnu vedomosť o incidente, resp. sa o ňom dozvedeli až s odstupom času z rozprávania iných.

Súd koncentroval doplnenie dokazovania po poslednom zrušujúcom rozhodnutí odvolacieho súdu na vyhodnotenie výpovedí obžalovaného na strane jednej a poškodeného na strane druhej. Obžalovaný tak v prípravnom konaní ako aj na hlavnom pojednávaní poprel, že by sa bol poškodenému vyhrážal takým spôsobom, ktoré vyhrážky by privodili mu trestno-právnu zodpovednosť. Nepoprel, že bol za poškodeným na jeho chate a že sa hádali, avšak okrem základného motívu hádky, ktorým boli spory o výkony práva poľovníctva na hlavnom pojednávaní 17. 01. 2019 uviedol aj ďalšiu príčinu ich hádky, ktorou mal byť hnev poškodeného voči nemu, keď ho podozrieval, že nadviazal známosť s určitou osobou s ktorou mal aj on nadviazanú známosť. To bola podľa neho hlavná príčina hádky a tento verbálny útok sa niesol v slovách: „Ty kokot a podobne“. Obžalovaný na hlavných pojednávaniach zásadne poprel, že by sa bol poškodenému vyhrážal spôsobom, že ho zabije a spôsobí mu inú ťažkú ujmu tým, že mu podpáli chatu (spôsobenie tejto ťažkej ujmy nebolo skutkovo vymedzené v obžalobe), pripustil len to, že bezprostredne po hádke ako vychádzal z chaty poškodeného zavadil (kopol) o lopatu, ktorá sa zlomila a ktorú v afekte chytil do ruky, ale nemal s ňou úmysel poškodenému ublížiť, ani inak ho ohroziť a navyše poškodený už bol od neho značne vzdialený, keď sa rozhodol odísť do dediny. Takáto hrozba by bola z jeho strany vôbec neúčinná. Obžalovaný rovnako poprel aj to, že by bol na poškodeného hodil pohár a vôbec, že by ho bol fyzicky napadol tak, že by ho bol udrel pästou do hlavy a to opakovane a navyše poškodený ani sám nevedel určiť počet týchto úderov.

Poškodený v trestnom konaní nevypovedal zhodne. Jeho výpovede z prípravného konania z 16. 03. 2017 a 12. 05. 2017 ako aj z hlavných pojednávaniach dňa 05. 10. 2017, 26. 03. 2018 a 18. 02. 2019 a to práve v okolnostiach, ktoré majú determinovať, či obžalovaný konaním naplnil alebo nenaplnil znaky skutkovej podstaty prečinu nebezpečného vyhrážania sa rozchádzajú.

V predsúdnom konaní v podanom trestnom oznámení z 19. 11. 2016 poškodený N. tvrdil, že obžalovaný stól na neho neprevrátil, lebo ho zachytil. Obžalovaný ho raz udrel pästou do tváre, poškodený zamkol chatu, išiel k autu a tam ho obžalovaný udrel druhýkrát, pritlačil o múrik, poškodený sa mu vytrhol a bežal preč. Za ním bežal obžalovaný a kričal, že ho zabije, že tam všetko rozmláti a zapáli. Obžalovaný ho dostihol autom, strkal do neho, namykával ho, pričom pri nich zastavilo iné vozidlo vedené W. O. s poľovníkmi, obžalovaný ho stále naťahoval a namykával, v aute si pýtal od obžalovaného telefón, po návrate na chatu a príchode polície mu obžalovaný hádkami päste trafil hornú peru priamo pred hliadkou polície. Po začatí trestného stíhania v prípravnom konaní do zápisnice dňa 16. 03. 2017 poškodený už tvrdil, že sedel na terase pred chatkou, obžalovaný stál oproti nemu cez stôl, sklenený pohár držal v ruke, akože ho chcel s ním udrieť, avšak ho netrafil, obžalovaný zdvihol stôl a prevrátil veci na stole, poškodený sa potom postavil a obžalovaný ho udrel pästou do hlavy na sluchy, chytil ho za bundu a nastrkával do strán aj to steny, poškodený potom chcel odísť preč na aute, avšak obžalovaný mu v tom bránil a vyhrážal sa mu zabitím a podpálením chaty, na to sa poškodený vybral pešo do K. M., obžalovaný ho dostihol na aute, viackrát do neho strčil a vytrhol mu telefón keď sa k nim blížilo auto vedené W. O. s poľovníkmi. Obžalovaný sa ho pokúsil udrieť aj pred policajtmi.

Pri ďalšej výpovedi v prípravnom konaní do zápisnice na polícii 12. 05. 2017 poškodený uviedol, že si nenárokuje žiadnu škodu a čo sa týka telefónu, tak ten nemal obžalovaný mu ho ukradnúť, chcel len z neho volať.

Poškodený na hlavnom pojednávaní 05. 10. 2017 už tvrdil, že obžalovaný sa chcel s ním rozprávať, pri tom na terase chytil horčicový pohár a naznačil s ním, že ho udrie, ale sa uhol, na to prevrátil stôl, pästou ho asi 3x udrel do ľavej časti tváre, na to išiel k autu, obžalovaný ho strčil na múrik, načo sa on rozhodol ísť dolu do dediny pešo, avšak obžalovaný za ním kričal: „Zadrhnem ťa, zabijem ťa, ty si tu nikto a podobne“.

Poškodený na hlavnom pojednávaní 26. 03. 2018 odkázal na všetky svoje výpovede, ktoré podal do zápisníc v trestnej veci. Opäť popísal dej, ktorý sa stal tak, že sedel na terase chaty a pil kávu, keď k nemu prišiel obžalovaný. Prišiel za účelom vydiskutovať si veci z oblasti poľovníctva. Chytil do ruky horčicový pohár, ktorým sa na neho zahnal. Na to prevrátil stôl oproti nemu. Udrel ho rukou do sluchov. Chytil ho pod krk a kričal na neho slovami: „Zabijem ťa, podpálím ti chatu, potom podpálím aj svoju a nebude tu nikto a podobne“. Situáciu on vyhodnotil tak, že bude najlepšie z miesta zmiznúť. Odišiel pešo smerom do dediny. Pri odchode sa otočil a zbadal, že obžalovaný drží v ruke zlomené porisko, na čo situáciu on vyhodnotil tak, že pridral v chôdzi. Keď bol asi 100 m od neho, zobral do ruky telefón, ktorý mal vo vrecku kabáta a volal s ním na políciu. Zrazu pri ňom zastal autom obžalovaný. Chcel si veci

vydiskutovať. Po chvíli išlo dolu auto, v ktorom sedel W. O. s poľovníkmi, to auto zastavil a nastúpil do neho a zviezol sa s nimi do dediny. Po príchode na chatu s policajtmí našli obžalovaného sedieť pred chatou. Na stole pred ním bol položený mobil. Po príchode policajtov sa obžalovaný ho znovu pokúsil udrieť, ale jeden z policajtov zakričal, aby upustil od útoku, tak ho neudrel. S obžalovaným do tohto času bol v priateľskom vzťahu, chodievali dokonca aj na spoločné dovolenky, nahnevalo ho to, že posielal jeho manželke e-mailové správy, ktorými oznamoval, že má nadviazaný mimomanželský vzťah.

Poškodený na hlavnom pojednávaní 18. 02. 2019 znovu opísal dej, ktorý sa stal dňa 19. 11. 2016. Sedel na terase svojej chaty a pred sebou mal položenú kávu na stole, prišiel O., chytil do ruky sklenený pohár od horčice a s ním sa neho zahnal, akoby ho chcel udrieť. Pohár po ňom nehodil. Rukami chytil stôl a prevrátil ho na neho. Snažil sa ho chytiť pod krk, ale sa mu vyšmykol. Situáciu sa rozhodol vyriešiť tak, že z miesta odíde. O. mu bránil pri odchode a to tak, že sa postavil pred auto. Rozhodol sa preto ísť do dediny pešo. Po chvíli sa otočil dozadu a všimol si, že O. má v rukách lopatu. O. na neho vtedy vykrikoval, že ho zabije, že tam nemá čo robiť a že mu podpáli chatu a že tam skončil. Po určitej chvíli O. zastal pri ňom autom. Vystúpil z auta a pýtal sa ho s kým telefonuje. Keď povedal, že s manželkou, vybral mu telefón z ruky a začal s ňou telefonovať on. Po príchode s policajtmí na chatu našli O. sedieť na terase.

Na otázku súdu, koľkokrát ho O. udrel, uviedol, že ani raz, pretože vždy jeho útoky vykryl, teda priamy úder na hlavu nedostal. Bolo to len také „štrajchnutie. Pri nahlasovaní na číslo 112 použil preto slová: „žabomyšia vojna“. Žiadne zranenia na tele nemal, preto nevyhľadal lekárske ošetrenie. Nárok na náhradu škody si žiadny neuplatňuje.

Po poslednom rozhodnutí odvolacieho súdu a vykonaní doplňujúceho dokazovania boli ustálené nasledovné skutkové závery:

Vykonaným dokazovaním nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný. Z výpovede svedka poškodeného, ktorú možno hodnotiť ako jediné usvedčujúcu (okrem jeho výpovede na HP 18. 02. 2019, ktorá takýto charakter nemá a rozdielnosti vo výpovediach poškodený vysvetliť nevedel) vyplýva to, že sa mu mal obžalovaný slovne vyhrážať, že ho zabije a že mu podpáli chatu. Takto sa mu mal vyhrážať v momente, keď odchádzal od neho a rozhodol sa odísť zo svojej chaty do dediny. Obžalovaný mal kričať tieto slová za ním. Práve na tejto hrozbe bolo prokuratúrou založené naplnenie znakov skutkovej podstaty prečinu nebezpečného vyhrážania. Tieto hrozby mali podľa obžaloby vzbudiť u poškodeného dôvodnú obavu, že ich naplní. Sám poškodený vo svojich výpovediach uviedol, že s obžalovaným v minulosti udržiaval priateľský vzťah a ich rodiny sa navštevovali. Tiež tvrdil aj to, že po tomto incidente ďalej nerušene chodieval na chatu. Nemožno každý verbálny útok považovať za takú hrozbu, ktorá naplní znaky skutkovej podstaty trestného činu nebezpečného vyhrážania. Súd dospel k záveru, že aj pokiaľ by bol obžalovaný v afekte pri hádke niečo také tvrdil, ostatné okolnosti prípadu celkový doterajší vzťah medzi obžalovaným a poškodeným, fyzická zdatnosť poškodeného voči obžalovanému, dobré vzájomné poznanie sa, nezakladali naplnenie znakov tohto trestného činu. Aj keď na hlavných pojednávaniach boli vypočutí viacerí svedkovia, išlo o takých svedkov, ktorí boli známy tak jednej ako aj druhej strane a ich výpovede nepotvrdili, že by vôbec takýto incident medzi obžalovaným a poškodeným vnímali, svedkovia nič nesledovali a v podstate sa nevedeli k ničomu vyjadriť. Za danej situácie zostali proti sebe len dôkazy, ktoré produkovali obžalovaný a poškodený. Obžalovaný sa vyvíňoval tým, že on sa takéhoto konania voči poškodenému nedopustil, dokonca poprel aj motív tohto incidentu, ktorý nemal pôvod v riešení vzťahov ohľadne výkonu práva poľovníctva, ale vzťahov intímnych. Tomu nasvedčuje aj vyjadrenie poškodeného, ktorý na HP dňa 26. 03. 2018 na otázku prokurátorky odpovedal, že bol nahneván na obžalovaného preto, lebo posielal e-mailové správy jeho manželke o tom, že má nadviazaný mimomanželský vzťah. Poškodený na HP dňa 18. 02. 2019 jednoznačne uviedol, že obžalovaný ho neudrel. Priamy úder nedostal, boli to len náznaky úderu, tento útok sa mu podarilo vykryť a bolo to len také „štrajchnutie“. Preto aj pri nahlasovaní na číslo 112 použil slovo, že vedú medzi sebou „žabomyšiu“ vojnu.

Skutková podstata trestného činu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 Tr. zák. v sebe zahŕňa také konanie páchatela, ktorý sa inému vyhráža smrťou, ťažkou ujmom na zdraví alebo inou ťažkou ujmom. Podľa obžaloby skutok, ktorý sa mal stať 19. 11. 2016 spočíval v tom, že sa mal obžalovaný poškodenému vyhrážať smrťou a táto hrozba mala u poškodeného vyvolať dôvodnú obavu, že túto hrozbu obžalovaný aj naplní. Obžaloba nie je skutkom koncipovaná na hrozbe obžalovaného spočívajúcej v spôsobení inej ťažkej ujmy medzi ktorú možno subsumovať takú hrozbu, ktorú mal obžalovaný adresovať poškodenému a ktorou mu hrozil, že mu podpáli chatu. Možno záverovať potom,

že verbálny útok obžalovaného aj za predpokladu, že by sa bol stal, spočívajúci v tom, že pri odchode poškodeného z chaty a dokonca pri jeho vzdialení sa od obžalovaného mal počuť z jeho strany hrozbu, že ho zabije, nenapĺňa takáto hrozba znaky skutkovej podstaty trestného činu a dokonca ani priestupku (Zákon o priestupkoch v znení jeho neskorších zmien a doplnení, § 49- priestupky proti občianskemu spolunažívaniu; § 50- priestupky proti majetku), keďže takáto hrozba je spochybnená v tom, že neexistuje žiadny iný dôkaz, ktorý by túto hrozbu potvrdil, alebo vyvrátil. Naplnenie znakov by bolo teda založené len na uverení tvrdeniu poškodeného, ktorý prechovával voči obžalovanému určitý hnev, preto lebo mal jeho manželke posilať správy o jeho mimomanželskej známosti, čo je nepostačujúce.

Súd dospel k tomu záveru, že vykonaným dokazovaním nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný, preto ho spod obžaloby oslobodil podľa § 285 písm. a) Tr. por.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, a to do 15 dní od oznámenia rozsudku na Krajský súd v Banskej Bystrici prostredníctvom tunajšieho súdu. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť, v prípade neprítomnosti takej osoby oznámením je až doručenie rozsudku.

Odvolanie môžu podať:

- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307 ods. 1 písm. b)), a to len vo svoj prospech (§ 308 ods. 2);
- odvolanie proti výroku o vine § 257 ods. 5 nie je prípustné,
- príbuzný obžalovaného v priamom rade (súrodenec, osvojiteľ, osvojenec, manžel, druh - pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného) a to len v jeho prospech (§ 308 ods. 2),
- zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného, obhajca, pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného a to len v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obžalovaného i proti jeho vôli (§ 308 ods. 2),
- orgán sociálno-právnej ochrany detí a sociálnej kurately pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného a to len v jeho prospech i proti jeho vôli (§ 345 ods.1),
- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307 ods. 1 písm. c)), a to v neprospech obžalovaného (§ 308 ods. 1),
- zúčastnená osoba pri nesprávnom výroku o zhabaní veci (§ 307 ods. 1 písm. d), resp. § 45 ods. 1).